

Kr. og for Norge — jeg tror han udtrykte sig saaledes — henved 300,000 Kr.; Tallet, der er opgivet officielt, er 286,000 Kr. Ved et blot flugtigt Blik paa disse tre Tal skulde det jo synes, at Danmark har betalt uforholdsmæssigt meget sammenlignet med Nabolandene, men det forekommer mig, at man ved Bedømmelsen af det kvantitative Offer, vi bringe — i alt Fald fra Flertallets Standpunkt, som tager et saa væsentligt Hensyn til, at Offrene komme forskjellige eller rettere alle Samfundsklasser til Gode — nødvendigvis maa se bort fra det Offer, der er bragt ved Ophævelsen af Salttolden. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at denne Ophævelse, i alt Fald fra det ærede Flertals tidligere Standpunkt, ikke kunde betragtes som et Offer, men at det maatte tages som en Fordel, at man blev af med Salttolden. Rigtig nok hørte jeg til min Forundring, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds vilde gjøre gjældende, at Ophævelsen af Salttolden ikke kom Konsumenterne til Gode, en Betragtning, som der havde været Leilighed til at gjøre gjældende de mangfoldige tidligere Gange, hvor Ophævelse af Salttolden, som en af de almindelige Konsumafgifter, hvis Ophævelse kom Befolkningen i sin Helhed til Gode, har været paa Bane. Nu hørte jeg, at dette var en Illusion, og at Ophævelsen kun har Interesse for de store Industrier, for det store Landbrug, men at den for Konsumenterne i det Hele taget ikke betød Noget. Jeg tillader mig imidlertid at holde mig til den tidligere og, som det forekommer, mig rigtige Betragtning fra Flertallets, og jeg tør sige, vel næsten fra Alles Side, at Salttolden udrødes af Befolkningen i sin Helhed, ikke selvfølgelig udelukkende, idet meget Salt forbruges i Industrien, men det er altsaa en Afgift, hvis Ophævelse vilde i det Hele komme Befolkningen til Gode. Jeg holder mig altsaa til denne tidligere og, som det forekommer mig rigtigere, Betragtning af Ophævelsen af Salttolden, og saa skjønner jeg ikke rettere, end at det fra Flertallets almindelige Standpunkt maatte være at ønske at se ophævet en saadan Afgift, saa at de uventede Bortfalden af Salttolden, selv om det kun var for disse tre Aar, ligesom maatte regnes for en Fordel, saa at den snarere burde trækkes fra i Offrene end regnes med. Holde vi os til de Offre, der ere bragte af de tre nordiske Riger paa saadanne Varer, som man pleier at kalde Dugsvarer — Benævnelsen er urigtig, men man pleier nu at benævne dem saaledes — og holder man sig særlig til Vin og Frugter, stiller Forholdet sig saaledes, at medens Danmarks Offre paa disse Artikler er 140,000 Kr., har

Sverig offret paa de samme Artikler 314,000 Kr. og Norge 186,000 Kr. Det vil altsaa ses, at det Offer, Danmark bringer paa disse Artikler, som man ganske særlig trykker sig ved at formindste Tolden paa, er langt mindre end det, som Naborigerne have bragt. Og jeg vil endogsaa sige, at man med en vis Føie ved Sammenligningen kunde sammenlægge de Offre, som Sverig og Norge have bragt i Forening. Man kunde med en vis Føie betragte de forenede Riger som en Helhed, ligesom vi have været nødt til ved Forhandlingen med Spanien at betragte Danmark og Island som en Helhed, og der er jo den Lighed, at Spanien lige saa lidt har villet afslutte en særlig Handelstraktat med Norge, som det har villet afslutte en særlig Handelstraktat angaaende Island, det har kun villet afslutte en Traktat med begge de forenede Riger som en Helhed. Stiller man Sammenligningen paa den Maade, vil man se, at Danmark-Island har offret paa Vin og Sydfrugter 140,000 Kr. og de forenede Riger for de samme Varer 500,000 Kr. Hvorvidt de Fordels, som Landene ville opnaa gennem de spanske Handelstraktater, staa i samme Forhold til hinanden som 140 til 500, ja derom kunne Meningerne være meget forskellige, det indrømmer jeg, men jeg vil kun hævde, at det paa ingen Maade kan siges, at de Offre, Danmark bringer paa Punkter, hvor det virkelig af Alle betragtes som Offer, staa i et saadant Misforhold til de Offre, der ere bragte af vore Nabolande, at man er berettiget til at stemple Traktaten som af den Grund uantagelig, eller de Vilkaar, vi have opnaaet, som i og for sig særdeles uheldige. Det kan ganske vist dokumenteres for enkelte Udsjælsgjensstandes Vedkommende, navnlig for Fisk, at de norsk-svenske Interesser ere 4 à 5 Gange saa store som de dansk-islandske, og ligeledes er det let at dokumentere, at de forenede Rigers Flag vaier over en Læstedrægtighed, der er langt mere end 4 Gange saa stor som den, det danske Flag vaier over. Det er ligeledes let at angive Varer, som vi ikke have nogen Interesse i, men som derimod kunne have Interesse for vore Nabolande, saasom Trelast, men hvad der derimod er vanskeligt, og hvad jeg vil betegne som umuligt, er at afveie de øvrige Fordels, som flyde af Traktaten, udmaale, i hvilket Forhold de forskjellige Lande komme til at nyde godt deraf, og Sandsynligheden er i mine Tanker for, at for disses Vedkommende vil det stille sig saaledes, at den langt overveiende Fordel er paa vor Side. Altsaa, principielt kan det ærede Flertal ikke modsætte sig Traktaten. At modsætte sig Traktaten, fordi den er